

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-3878

No. 295. — Štev. 295.

NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 18, 1935. — SREDA, 18. DECEMBRA, 1935

Volume XLIII. — Letnik XLIII.

ITALIJANI PRIZNAVAJO PORAZ NA SEVERNI FRONTI

Laval označuje mirovni načrt kot edino resitev

REPUBLIKANSKA KONVENCIJA BO V CLEVELANDU

Konvencija se bo pričela 9. junija. — Zastopnik Clevelanda je prinesel s seboj ček za \$150,000.

WASHINGTON, D. C., 7. dec. — Republikanski narodni odbor je sklenil, da se vrši narodna konvencija v Clevelandu in se bo pričela 9. junija. Republikanski predsedniški kandidat bo imenovan v isti dvorani kot leta 1924 Calvin Coolidge.

Predlog, da bi bili vsem državam, ki so leta 1924 ali pa pri poznejših predsedniških volitvah prešle v republikanski tabor, dovoljeni trije dodatni delegati, je bil odklonjen. Ostane tedaj pri dosedanjem običaju, po katerem so dobile po tri dodatne delegate samo one države, ki so pri zadnjih volitvah prestopile k republikanski stranki. Pri prihodnji narodni konvenciji bo tedaj samo šest držav, ki so opravile do treh dodatnih delegatov.

Pri glasovanju za konvencijo je prejel Cleveland 54 glasov, Chicago 39 in Kapsas City 6 glasov. Clevelandski zastopnik je prinesel s seboj ček za \$150,000, kar je bilo najbrže pri glasovanju merodajno.

Na predlog R. B. Creager-ja iz Texasa je bilo sklenjeno, da se na južne demokrate, ki so proti Rooseveltovi vladi, izda poziv, da pri prihodnjih volitvah glasujejo z republikanci. Poziv na južne demokrate se konča z besedami:

“Položaj, pod katerim je uroda naroda odvisna od volje enega samega moža, mesto od sklepov kongresa, je treba napraviti konec.”

TAJNE DOLGEGA ŽIVLJENJA

VARŠAVA, Poljska, 15. dec. Imra Szirmani, ki je star 100 let navaja naslednje zapovedi za dolgo življenje:

1. Nikdar ne razmišljaj o skrivnosti življenja in smrti.
2. Živi, kot bi bilo tvoje življenje večno.
3. Nikdar mnogo ne jej.
4. Ne pij črne kave in opojnih pijač.
5. Pojdi spat pred polnočjo.
6. Ljubi in bodi ljubljen, doleži po potrebi ljubezen.
7. Porabi na svojo nervoznost ter nikdar ne izgubi svojega duševnega ravnotežja.
8. Hodi dolgo in pogosto.
9. Vsak dan se kopli v mrzli vodi.
10. Kadar si v tiski, napiši na kos papirja in ga zapečati, preberi ga čez en mesec in vidiš, da ni bilo vredno delati si skrbi.

ZNANOST NAJ PREIZKUSI PRIČEVANJE

Hauptmann je pripravljen podvreči se znanstvenemu preizkusu. — Pozivlja dr. Condon, da stori isto.

TRENTON, N. J., 17. dec. — Slučaj Bruno R. Hauptmanna stoji popolnoma v znamenju prošnje za pomiloščenje, ki more odvajalec in morilec Lindberghovega otroka edino še rešiti pred smrtjo v električnem stolu. Njegov postavljeni položaj je neizpremenjen, toda večerajšnji dan je prinesel celo vrsto razvojev, ki zopet zanimajo javnost.

1. Iz svoje smrtne celice je Hauptmann na gubernerja Harolda G. Hoffmana naslovil pismo, v katerem ponovno povdarja svojo nedolžnost ter pravi, da je pripravljen podvreči se preizkusu stroja, ki baje dožene lažnjiva pričanja, ali pa kakršnemu znanstvenemu sredstvu, ki bi moglo dognati, da govori resnično. — Pravi pa, da naj v tako preizkušnjo dovoli tudi profesor dr. John F. Condon, ki je bil proti njemu najbolj obtežilna priča.

2. Hauptmannova mati gospa Pavlina Hauptmann je iz Kamenca v Nemčiji poslala gubernierju Hoffmannu pismo, v katerem ga prosi, da njenega sina, o katerem je prepričana, da je nedolžen, reši električnega stola.

3. Dr. John F. Condon pravi, da je Hauptmannova zahteva, da se podvrže “detektorju laži”, le času primerna šala.

4. V Trentonu je generalni pravnik David T. Wilentz podpisal povelje za Hauptmannovo usmrnitev. To povelje mora še podpisati javni obtožitelj Anthony M. Hauck ter bo nato izročeno kazniški inu ravnatelju Kimberlingu v izvršitev.

Hauptmannovo pismo na gubernerja Hoffmana je pisano v šepajoči angleščini in je bilo napisano 12. decembra.

Hauptmann v svojem pismu tudi trdi, da je dr. Condon svoje pričevanje izpremenil. Hauptmann namreč pravi, da je dr. Condon, ko ga je obiskal v celici v Flemingtonu, vpričo njega rekel: “Proti temu človeku ne morem pričevati.”

Javni obtožitelj Hauck, ki je bil tedaj navzoč, pa zavrača Hauptmannovo trditve in trdi, da je tedaj dr. Condon rekel: “To je pravi mož.”

Ali ste že naročili Slovensko - Amerikanski Koledar za leto 1936. — Vreden je 50 centov.

BLAZNEŽ UBIL ŠTIRI DELAVCE

Slaboumni delavec je ustrelil štiri sodelavce. Maščevanje za neumestne šale.

LOS ANGELES, Cal., 17. decembra. — Štirje WPA delavci so bili ubiti, trije pa ranjeni, ko je nek slaboumni delavec, ki je nosil vodo, streljal na svoje tovariše. Napadalec je 45 let stari Charles N. Layman, ki se je po svoji lastni izjavi hotel maščevati, ker so ga njegovi tovariši zasmehovali in poniževali. Layman je bil splošno zaposlen kot zidar, pred kratkim pa ga je njegov predelavec ponižal na prinašalca vode ter tega ponižanja ni mogel preboleti.

Layman je delal kot navažno. Naenkrat pa je vrgel od sebe posodo za vodo, je šel na majhen grič ter je prijel za puško. Opazili so ga šele, ko je že prišel streljati. Prvi njegovi strelji so ubili tri delavce, s četrtrim pa je naslednjega delavca smrtno ranil.

Delavec se je oprijel nepopisnih strah. Večinoma so si poiskali zavetja, nekateri pa so se mu približali, da bi ga razorožili. Pri tem pa so njegovi strelji zadeli nove žrtve. Nekateri delavci so mnenja, da se je Layman hotel znesti nad doleženimi delavci in da je prišel na druge streljati šele potem, ko so mu hoteli odvzeti orožje. Policija je pri Laymanu našla 50 nabojev in poleg tega še revolver.

DVOJČKI ROJENI 7 MILJ NARAZEN

PIKEVILLE, Ky., 16. dec. — Mrs. Williams, stara 20 let, je dala življenje dvojčkom, ki sta bila rojena 7 milj narazen in je pri vsakem porodu bil navzoč drug zdravnik.

V svojem domu v Broad Bottom, Ky., je porodila hčerko v prisotnosti dr. C. L. Pritcharda. Ker je bila mati v zelo resnem položaju, je zdravnik odredil, da je bila z ambulanco prepeljana v bolnišnico v sedem milj oddaljeno mesto Pikesville. Kmalu po prihodu v bolnišnico je bil rojen deček s pomočjo dr. A. G. Osborna.

NEMŠKA ARMADA MOČNEJŠA OD FRANCOŠKE

PARIZ, Francija, 16. dec. — Po mnenju vojaškega izvedenca Leona Archimbanda bo nemška vojaška sila prihodnje leto prekašala francosko armado v razmerju 5 proti 3. Po njegovem zatrdilu bo imel Hitler v nekaj mesecih pod orožjem 900,000 - 1,000,000 vojakov, medtem ko jih bo imela Francija doma in v kolonijah samo 645,000.

HOOVER ZOPET V POLITIČNI JAVNOSTI

Zahteva konec preskrbljevanja dela. — Na Roosevelta vrača krivdo za depresijo.

ST. LOUIS, Mo., 17. dec. — Bivši predsednik Hoover je z zasramovanjem in zaničevanjem obispal nekatere trditve svojega naslednika predsednika Roosevelta, katere je Roosevelt pred nekaj tedni postavil v svojem govoru v Atlanti in je, branec svojo vladno, ostro kritiziral New Deal ter je proti koncu postavil iz štirih točk sestojec načrt za reformo podpore brezposelnim in preskrbljevanja dela.

Bančno katastrofo leta 1933 je Hoover označil kot histerično paniko, najbolj politično in najmanj potrebno v zgodovini dežele, — da pa je to bila samo krivda demokratov, ker so se vlagatelji zbal Rooseveltove politike in so v paniki dvigali svoje vloge.

V splošnem je Hoover napadal velikanske vsote za relief ter je proti temu postavil naslednji načrt:

1. Vstavite zvezni načrt za javna dela, ki požro velikanske vsote; omejite ta načrt na dela, ki jih potrebuje narod.
2. Opustite vse oblike reliefa. Prepustite to skrb državam, okrajem in mestom. Odpustite večino zveznih uradnikov, ki so v zvezi z reliefnimi organizacijami.
3. Storite to sedaj!
4. Pravi relief mora priti od poštenega, produktivnega dela, ne pa iz javnega sklada.

POBEGNI IZ FRANCOŠKE LEGIJE

BERLIN, Nemčija, 16. dec. — 23 let staremu Fritzju Gneikowu bolj ugaja nazijska ječa, kot pa francoska tujska legija. Pred nekaj dnevi se je vrnil v Nemčijo, da odsedi eno leto v zaporu, na katero kaznen je bil obsojen pred tremi leti, ker je vkradel kolo. Da se izogne kazni, je pobegnil in vstopil v francosko togujsko legijo. Štirikrat je skušal pobegniti, pa vsakokrat je bil prijet. Petič se mu je bog posrečil, se je vrnil v Nemčijo in se prijavil oblastim.

EGIPČANI BARVALI OBRVI

LONDON, Anglija, 15. dec. — Obiskovalci Royal College of Surgeons so se prepričali, da ni nič novega pod soncem. V tem muzeju je mogoče videti 5000 let staro zgrbančeno mumijo dvorjanika na faranovem dvoru Ra Noferja. Njegove obrvi so zelene po barvane. In kot pravi profesor Elliott-Smith, so stari Egipčani splošno barvali svoje obrvi zeleno.

MEHIŠKI GOVERNERJI Odstavljeni

Mehiški senat je odstavil pet governorjev. — Obdolženi so, da so prijatelji bivšega predsednika Callesa.

MEXICO CITY, Mehika, 17. decembra. — Na svoji izvanredni seji je mehiški senat odstavil štiri governorje o katerih je bilo znano, da so bili pristaši bivšega predsednika Plutarea Elias Callesa, ko je bombardiranje dveh šol zopet vznemirilo mehiško politično ozračje.

Okoli vseh šolskih poslopij v glavnem mestu so bile postavljene močne straže. Tri slična bombardiranja pripisujejo oblasti nasprotnikom socialističnega pouka.

Mesto odstavljenih governorjev je senat takoj imenoval nove governorje.

Malo prej, predno je senat sklenil, da so governorji odstavljeni, je general Calles, ki je politični nasprotnik predsednika Cardena-a, naznanil, da ne bo več zapustil dežele. Calles se je v petek vrnil iz prostovoljnega izgnanstva iz Los Angeles.

Senat je imenoval komisijo, ki ima nalogo naprositi vojnega ministra, da izključi generala Callesa in generala Jose Maria Tupia iz armade. General Topia je obdolžen, da je hotel governorje pridobiti za Callesa in vprizoriti kampanjo proti Cardenasovi vladi.

NAJVIŠJE SODIŠČE SKRAJŠALO POČITNICE

WASHINGTON, D. C., 17. dec. — V veliko presenečenje javnosti je najvišje sodišče skrajšalo svoje božične počitnice in se bo, mesto 13. januarja, sešlo zopet 6. januarja. To je najbrže najvišje sodišče odločilo vsled vladne želje, da zaradi velike važnosti za narod čimprej odloči glede ustavnosti AAA.

FINSKA PLAČALA VOJNI DOLG

WASHINGTON, D. C., 17. dec. — Zvezni zakladničar Henry Morgenthau je naznanil, da je Finska plačala svoj obrok vojnega dolga v znesku \$230,453. Vse ostale države so ostale dolžne.

ODVEDENI MILJONAR OPROŠČEN

HAVANA, Kuba, 17. dec. — Vojaki so rešili odvedenega milijonarja Nikolasa Castano, ne da bi bila izplačana zahtevana odkupnina \$500,000. Našli so ga v neki hiši v predmestju Havane. Obenem pa so bili prijeti tudi njegovi trije odvajalci. Po novi postave zadeve odvajalec smrtna kazen,

FRANCOSKI PARLAMENT JE DOVOLIL LAVALU, DA ZAGOVARJA SVOJ NAČRT PRED LIGO NARODOV

LAVAL JE DOBIL ZAUPNICO

Ogorčenje, ki je nastalo med Francozi, ko je bilo objavljeno besedilo mirovnega načrta, ki sta ga sestavila francoski ministrski predsednik Laval in angleški vnanji minister Hoare, je precej poleglo.

Poslanska zbornica mu je izrekla zaupnico ter ga s tem pooblastila, da bo odpotoval v Zenevo, kjer bo zagovarjal svoj načrt pred svetom Lige narodov. Za zaupnico je glasovalo 306, proti nji pa 252 poslancev.

Svojim nasprotnikom, ki so mu očitali, da skuša nagraditi Italijane za njihov roparski pohod, je odvrnil Laval:

— Sankcije niso edin način, kako končati sovražnosti. Ako se mi bo posrečilo napraviti mir potem poravnave, bo to povsem v soglasju z dolžbami Lige narodov.

— Ko smo začeli razpravljati o sankcijah in še pred izbruhom sovražnosti, smo se sporazumeli z Anglijo, da ne bomo uvedli proti Italiji nobenih vojaških sankcij in nobenih odredb, ki bi dovedle do blokade na morju. Z eno besedo, storili smo vse, da ni bil italijansko-abetesinski spor zanešen tudi v Evropo.

NA SEVERU NIČ NOVEGA

Razen brezpomembnih spopadov med predstražami vlada na severni fronti mir. Maršal Badoglio toliko časa ne bo prodiral, odkler ne bodo zgrajene potrebne ceste z zaledjem. To se pa ne bo zgodilo pred mesecem februarjem.

ITALIJANI PORAZENI

Z abesinske severne fronte poročajo o prvi resnejši bitki, obenem pa tudi o prvem italijanskem porazu.

Razburjeno italijansko prebivalstvo pa zastonja čaka podrobnosti o bitki in o izidu italijanskega protinapada, ki je baje sledil zmagoslavnemu prodiranju Abesincev.

Včeraj se je začela dolgo pričakovana abesinska ofenziva. Italijani so se umaknili ter pustili na bojišču dosti mrtvih.

ABESINSKI NAPAD

Abesinci so vprizorili napad južno in zapadno od mesta Makale. Pri neki Takkaze je kakih tritisoč Abesincev napadlo italijanske prednje straže. Pri napadu so bili usmrčeni štirje italijanski častniki.

Ker so bili Abesinci v premoči, so se morali Italijani umakniti proti Dembuguina prelazu.

— Sovražnikovi manevri so se razvili v bitko, ki so se udeležila tudi naša letala in tanki, — pravi italijansko poročilo.

SPLOŠNO PRODİRANJE

Abesinci so začeli prodirati skoro na vsej severni fronti. Njihove prednje straže napadajo manjši oddelki sovražnika. To je le nekaka predigra k splošni ofenzivi, o kateri Italijani vedo, da se bo te dni pričela.

ITALIJA NE BO VRNILA OZEMLJA

Italijanski tednik “La nuov Eritrea”, ki izhaja v Asmari, piše na uvodnem mestu: —

— Italija ne bo nikdar vrnila cesarju Haile Selassiu niti pedi osvojenega ozemlja. Tudi abesinsko sveto mesto Aksum bo ostalo italijanska last.

— Naroda, ki se je podvrgel italijanski trikolori ali se ji še bo podvrgel, ne bo Italija nikdar pustila na cedilu.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakner, President

L. Beneš, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays	
Na celo leto v celoti na Ameriške in	\$7.00
Canada	\$8.00
Na pol leta	\$3.00
Na četrt leta	\$1.50
Subscription Yearly	\$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.
Glasnik brez podpisa in osebnosti se ne priobčuje. Denar naj se blagovito
poslji po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejšnje bivališče naslani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

HAUPTMANN

Bruno Richard Hauptmann, ki je bil obsojen na smrt zaradi odvedbe in umora Lindberghovega otroka, čaka svoje usode v smrtni celici v Trentonu.

Njegovi zagovorniki so apelirali na najvišje sodišče, ki je pa prizvil zavrnilo. Sodnik Trenchard ga je ponovno obsodil na smrt.

Dokazilni material njegovih zagovornikov ni zadoščal za doseg novega procesa.

Preostaja le ena pot, da se Hauptmann reši električnega stola; če mu da svobodo oziroma mu zniža kazen pomilostilno sodišče, čigar član je tudi newyorški guverner Hoffman.

Vsak treznomislec in razsoden človek je že iz principa nasprotnik smrtne kazni. Nihče nima pravice vzeti drugemu življenje, niti država ne. S tem seveda ni rečeno, da je treba zločin odobravati.

Hauptmann ni nikdar priznal odvedbe in umora. Izjave priče v njegovem procesu so si silno nasprotovale, vsled česar se še vedno pojavlja vprašanje, ali je Hauptmann kriv ali ne?

Tega vprašanja pa ne spravlja na dan samo pohlepo in senzacija polno časopisje, pač pa tudi politiki, kot je naprimer guverner Hoffman.

Dokler bo obstajal le najmanjši dvom o Hauptmannovi krivdi, bi ne bilo prav posaditi ga na električni stol.

Bruno Richard Hauptmann pa ni sam v smrtni hiši v Trentonu. Tam čakata smrti tudi dva morilec, Jack Ciemenec in George Wildebrand, ki sta bila brez vsake posebne senzacije obsojena na smrt. Oba sta priznala svoj čin.

Pomisliti je treba, da je eden teh dveh morilcev star šele šestnajst let. Porota, v kateri je bilo tudi šest žensk, je proglasila šestnajstletnega farmerskega fanta za krivega, in sodnik je moral po postavi izreči smrtno kazn.

Na stotine moških in žensk, ki zavzemajo v javnem življenju odgovorna mesta, protestira proti tej smrtni obsodbi. Tem stotinam se bodo pridružili nadaljni tisočeri.

Guverner Hoffman preiskuje Hauptmannov slučaj v namenu, da prepreči justični umor.

Ali bo pa preprečil justični umor nad šestnajstletnim fantom, ki je priznal svojo krivdo?

Oba slučaja kažeta, da je skrajni čas odpraviti smrtno kazn — ta preostanek srednjega veka.

STOLETNICA ROJSTVA MARK TWAINA

Po vseh Združenih državah se ta čas proslavlja stoletni rojstni dan Samuela Langhorne Clemens, ki je bolj znan po vsem svetu po svojem pisateljskem priimku Mark Twain. Ob tej priliki literarni kritiki precej strastno razpravljajo o njegovem pomenu in mestu v ameriškem slovstvu. Za nekatere on je prvi in zadnji izmed velikih ameriških humoristov, pisatelj smešnih povesti, ki so vzradošale enako odrasle kot otroke. Spominjajo se nanj najboljše kot avtorja romanov "Tom Sawyer" in "Huckleberry Finn", v katerih povestih, ki jih vsak ameriški otrok pozna, je Mark Twain nastopil v obrambo naravnih pravic mladine, ali povesti "The Prince and the Pauper" (Knez in siromak), ki se je vzbujala otrokom po vsem svetu in se je razvila iz pravljice, ki jih je Mark Twain sam pravil svojim otrokom. Za druge kritike je najti v njegovih satirčnih spisih, v katerih je ošteval ljudi svoje dobe, ker niso znali živeti v skladu z najboljšimi ideali strpnosti in socialne pravice. Končno za nekatere kritike velja Mark Twain kot pomemben v obeh teh smereh. Pa podarjajo, da je Mark Twain bil bistveno pisatelj jako humorističnih pravljic, ali v poznejših letih si je pridobil neko fatalistično in pesimistično filozofijo in njegov humor je dostikrat vseboval precej ostro puščico.

Kakor mnogi izmed prvakov v ameriškem narodnem razvoju, Mark Twain je bil samouk. Rodil se je l. 1835 v nekem mestecu ob reki Missouri in ni imel mnogo šolanja. V mladih letih se je naučil črkostavstva in romal je od kraja kot tiskarski pomočnik. Nekaj časa se je preživljal kot pilot na Mississippi reki in imel tam priliko opazovati razburkano frontirsko življenje, ki ga je kasneje opisal v knjigi "Life on the Mississippi". Ko je začel naval na zlato, je tudi on poskusil svojo srečo pri kopanju zlata, ni imel mnogo sreče, ali nabral si je bogastvo zanimivega materiala za svojo knjigo "Roughing It", izborna kritiko in satiro prizadevanja po hitrem bogastvu v dobrih blaznih spekulacijah. Bil je potem reporter, urednik, predavatelj in tuptam tudi promotor fantastičnih podjetij, ki so vsi propadla brez izjeme, ali ki so ga spravili v dotiko z vsemi sortami ljudi v raznih okoliščinah. Poljedelce na ledini, zlatokop, krznolovce in reški brodar so bili zanj priljubljeni junaki njegovih povesti. Njegov občutek, da je vse zaman in da živi v nezmisljenem svetu, odsevajo taki spisi kot "The Mysterious Stranger" (Čudni Tujec), "The Man Who Corrupted Harleyburg", zlasti pa njegova povest "Gilded Age" (Pozlačena doba). To zadnje delo je karakterizirano po njegovem zasmehovanju in dodal je ameriški literaturi sloviti

karakter "Colonel Sellers" smešno in groteskno figuro večnega promotorja domišljavih idej, v katere on sam začenja verjeti. Spis "Gilded Age" je grenka satira na industrijalno pionirstvo napram ozadju korupcije, licemerstva in nepoštenosti "profesionalnih političarjev."

Nedavno so bili priobčeni Mark Twainovi zapiski "Mark Twain's Notebook" ki razodevajo nazirajo največjega humoristi o svetu, v katerem živel, ali ki ga ni nikdar izrazil. Njegova evropska potovanja, na primer, so ga dovedla do sklepa, da "Evropa je za tisoč let obstojala edino v korist pol tuceta sedmokatnih družin, imenovanih kraljevskih, in kakih stotin potepuhov, ki jih sarkastično imenujejo plemenitaste."

F.L.I.S.

SLOVENSKI RADIO
PROGRAM

Na božični dan, 25. decembra bo v Clevelandu oddajan na WJAY radio postaji izredno lep in bogat božični program. Za ves program, ki bo brez vsakega oglaševanja, plača "Ameriška Domovina". Glasbeni vodja programa bo dobro znani dr. William J. Lausche s svojim unijskim orkestrom osmih moških. Kot pevki nastopita Miss Mary Udovich in Josephine Lausche, ki sta znani tisočim po svojih pesmicah na gramofonskih ploščah.

Ljubljanski vladika dr. Gregorij Rožman bo nastopil kot edini govornik tekom programa in bo to njegov poslovilni govor od ameriških Slovencev, ker se po božiču zopet vrne v domovino. Kdor ameriških Slovencev še ni slišal govoriti ljubljanskega nadškofa, bo imel to priliko na božični dan, v sredo, 25. decembra, na WJAY radio postajo, Cleveland, od 3.00 do 3.30 popoldne.

POZOR ROJAKI!

Prosim cenjene rojake in rojakinje v Canadi in Združenih državah, če bi kdo vedel, kje se nahaja rojak Joe Rus, naj mi sporoči. Če pa sam to čita, naj mi se javi na naslov: FRANK GRGAVIČ, Box 450, Kopuskosing, Ont., Canada. (2x)

Advertise in
"Glas Naroda"

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vseled nalo dolgoročne skrinje vam samoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se skupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi potnik se povratna dovoljenje, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najkrajšem času, in kar je glavno, za najmanjši strošek.

Neznanljivi naj ne odlagajo do sodnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratna dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno novotila in svetovanja.

Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

IMAMO V ZALOGI

BLAZNIKOVE
Pratike

za leto 1936

Cena 25c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

ZLOČIN IN DELO

Kakor poročajo, kaže v Nemčiji kriminalna statistika za l. 1933, težnjo navzdol. Število obsodb se je nasproti prejšnjemu letu znižalo za 13.4 proc. Leto 1933 je bilo zaradi zločinov ali prestopkov pravno veljavno obsojenih 489 tisoč oseb medtem, ko jih je l. 1932, bilo obsojenih še 504.479. To zboljšanje smatrajo kot ugodno posledico popolnejšega delovnega načrta in uvedbe ostrejših kazni, ki jih predpisuje novi zakon.

Seveda je pa treba tudi poudariti, da je l. 1932, bilo zelo neugodno glede kriminalistike. Že pod Brueningovo in Pape-novo vlado je število političnih obsodb močno naraslo. V podatkih za leto 1933, pa niso označene vse one številne osebe, ki se z odloki pregnane v koncentracijske taborne. Tega narreč v Nemčiji ne smatrajo za kazni in takih odlokov tudi ne izreka sodišča. Poleg tega pa je res tudi politični odpor manjši, ker je število članov S. A. v kratkem času poskočilo z 200 tisoč na več milijonov.

Vzletemu vprašanje še vedno ni rečeno. Ako primerjamo število izvršenih smrtnih kazni, dobimo to sliko:

Leto 1932 je bilo na smrt obsojenih 52 ljudi, usmrčeni pa so bili v resnici samo 3. Leto 1932, pa je bilo na smrt obsojenih 78 oseb, usmrčenih pa v resnici 65. V tem številu pa niso šteti vsi tisti, ki so bili ubiti "na begu", in tudi ne oni, ki so si v ječah sami vzeli življenje.

Po vsem tem je jasno, da ni ostoprost zakona ne vpliva bistveno na razvoj zločinstva, ki bi se morda dalo zmanjšati, ako že ne zatreti ne le v Nemčiji, ampak povsod po svetu samo na ta način, ako bi vsi ljudje imeli vedno dovolj dela in kruha.

Fotografije, ki predstavljajo "naše najlepše kraje", so posle. Tisti, ki so jih naročili, naj nekoliko potrpe, da dobimo novo zalogo iz domovine.

Knjigarna "G. N."

PAZITE NA ZDRAVJE
OTROKA

Piše: Dr. John L. Rice, zdravstveni komisar mesta New York.

Otrok, katerega mati skrbi za njegovo zdravje in uboga predpise družinskega zdravnika glede prehrane in oskrbe svojih otrok, je po navadi zdrav do dete. Kajti od oskrbe dojenčka in mladega deteta je odvisno zdravje otroka v poznejših letih. Ravno kakor svetilce, ki dobivajo nagrado, so posledica umne oskrbe vrtnarja, tako je zdrav otrok posledica pravilne oskrbe s strani staršev. Celo otrok, ki naravno zdrav, bo zdravjeji, ako je pravilno oskrbljen, dočim bolehlavi otrok ugne postati zdrav in čil, ako se vporabljajo pravilne metode.

Vsako dete bi moralo biti pod oskrbo družinskega zdravnika. Zdravnik bi ga moral pregledati vsak mesec vsaj v prvem letu življenja. Ko začne gibati se, zadostuje pregled vsake tri mesece, in ko je otrok v starosti dveh do šestih let pregled enkrat na leto običajno zadostuje. Ali sredi teh zdravniških pregledov mati igra prevladno vlogo. Naj se strogo ravnava po nasvetih zdravnika in naj ne posluša dobro mislečih sosedov.

Mnogo svežega zraka in solne svetlobe je prvo, kar zdravnik nasvetuje za dete in rastočega otroka. Dijeta, predpisana od zdravnika, prav gotovo vsebuje polno mleka in sadnih sokov. Ali naj vam pove, kdaj in kako naj otrok uživa te jedi. Vprašajte ga tudi o pravilnem načinu solnjenja, primernem oblačenju otroka in kako vadbo potrebuje otrok. Po drugem letu treba privedi otroka tudi k zobozdravniku, in to dvakrat na leto.

Slišimo veliko o podhranjenosti med otroci. Redkokdaj to pomenja, da ti otroci ne jedo zadosti. V mnogih slučajih ni to stanje odvisno od kakovosti diete, marveč od gnjilih zob, bolnih bezgavk, ali celo od tuberkuloze. V drugih slučajih nastane podhranjenost vsled nepravilne hrane in pomanjkanja ravnotežne prehrane. Zdravnik je oni, ki utegne najti pravi vzrok. Ravnajte se po njegovem nasvetu kar od začetka, tako da otrok ne bo trpel vsled podhranjenosti.

300 SVETIH MAŠ

so deležni letno člani "Mašne zveze za Afriko". Članarina enkrat za vselej: 25c za vsako osebo, živo ali umrlo. Naslov: SOCIETY OF ST. PETER CLAVER for the African Missions, Dept. S, 3624 W. Pine Blvd., St. Louis, Mo.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR za leto 1936 smo poslali vsem, ki so ga naročili. Naročite ga še vi. — Stane 50 centov s poštino.

Peter Zgaga

P I S M O,

ki ga je pred leti pisala slovenska služkinja v New Yorku svoji prijateljici v domovino.)

Draga moja:

Danes me je gospa vprašala, če lahko gre v teater pa sem ji rekla, da lahko gre, in zato imam zopet nekaj časa, da ti napišem par vrstic.

New York je tako veliko mesto, da vsakih pet minut en človek umre, trije so pa rojeni. Pogrebniiki imajo čez glavo dela, da vse sproti pokopljejo, za novorojenca je pa težko bote dobiti.

Ceste so vse po številkah, in čimdalje si od doma, temvečja je številka. Nekoč sem bila že do dvesto petinšesetdesete ceste v Bronxu, pa bi še naprej šla, če bi si upala, toda naprej so same zveri in živali. Sami levi, tigri in druge čudne afinjne.

Železnice so nad cesto in pod cesto, po cestah pa le kare vozijo, kar je bolj za navadne ljudi. Kar nas je boljših, se vozimo s subwayem, to se pravi pod zemljo, kjer podnevi in ponoči luči gore. Jaz se večkrat vozim po cele ure, je najbolj poceni in ima človek užitek.

Hiše so v New Yorku jako velike. Da se ljudje po stopnicah preveč ne zmatrajo, jih vozijo gori in doli z elevatorjem, kar tudi nič ne košta. Če lep fant elevator rona, se lahko pelje desetkrat ali dvajsetkrat gori in doli in če znaš besedo prav postaviti, ti ne bo nič rekel, samo smejal se ti bo.

Po prav velikih hišah imajo tudi kapitane kakor na barki. Tak kapitan ne dela drugega kot samo med vrati stoji in salutira. Ina tudi piščalko, da zapiska, kadar gre kaj posebnega mimo.

Na Park Avenue poznam enega, ki mi je še vedno zapisal, kadarkoli me je zanesla pot v tisto okolico. Pa kakšen fant je. Od kape do čevljev je ves v uniformi, po uniformi je pa ves ocfiran, oporitan in ozaljšan, da človeku kar pogled jemlje. Roberto mu je ime in je iz fine italijanske rodovine. Tak človek mora že dosti študirati, da ga dajo v tako bilingvo za kapitana.

Toliko ti pa povem, da v tej deželi ni nič, če jezika ne poznaš. Jaz sem že pet tednov tukaj, pa ti po pravici povem, da mi gre jako dobro v glavo. Slovenskih pisem ti ne bom mogla več dolgo pisati, kajti, če se enkrat človeka druga spraha prime, mu domača beseda kar ne gre izpod rok.

Zenske so tukaj vse drugače oblečene kot v starem kraju. Po novi modi moraš modro nositi. Jaz in gospa ga imava kar v kompaniji, kajti gospa ponavadi spi do dvanajstih pa tudi popoldne gre spat. Zvečer se pa meni brez modereca ven ne ljubi, ker ga ima ponavadi gospa.

Lase sem si pa že dala ostrici. Mi jih je jako visoko gori vzel in me je obril po vratu ter me z vsemi zavbami namazal. Komaj čakam, da bi mi spet zrasi, ker je barber jako špases človek. Mora biti iz jako dobre familije, ker po dišavah diši.

Na Janeza sem pa že skoro čisto pozabila. Se mi jako smili, ker ima tako kmečko ime. Če bi bil že vsaj Giovanni ali pa John ali pa Robert. In če bi znal kako angleško besedo! Nau is tajm tu gou tu bed, best regare and dont frget. Vidiš, to je angleško. Tako tukaj v New Yorku govorimo. Pa kaj bi ti pravila, ker ne razumeš. Bajbaj!

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.75 Din. 190	Za \$ 9.25 Lir 100
\$ 5.15 Din. 200	\$ 18.20 Lir 200
\$ 7.25 Din. 300	\$ 44.00 Lir 500
\$ 11.75 Din. 500	\$ 87.50 Lir 1000
\$ 23.50 Din. 1000	\$ 174.00 Lir 2000
\$ 47.00 Din. 2000	\$ 348.00 Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo večjih zneskov kot agoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljujemo se bolje pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Na izplačilo \$ 1.— morate poslati	\$ 1.75
\$ 10.— " " "	\$ 16.25
\$ 25.— " " "	\$ 41.—
\$ 50.— " " "	\$ 81.—
\$ 100.— " " "	\$ 161.25
\$ 200.— " " "	\$ 321.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING Company
(Travel Bureau)
216 WEST 18th STREET :: NEW YORK

Za Božič...

NE MORETE BOLJ RAZVESELITI SVOJIH SORODNIKOV IN PRIJATELJEV V DOMOVINI KOT ČE JIM POŠLJETE DAR V OBLIKI DENARNE NAKAZNICE

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JANKO J. SRIMSEK:

POLNOČNICA

"Mož! Zavoljo Križanega prizanesi! Dolgo tako ne bom. Kmalu se me otreseš. Potrpi! S poti ti bom odšla za vselej! Jakopina! Mož! Usmili se!"

Jakopina je zalučal klobuk v zapeček, pridružil se, da je zasmrdele po žveplu in smoli, prestopil prag in zaloputnil z vrati, da se je kos ometa odlučil s hišnega stropa.

Bolnica na postelji si je z rokami pokrila obraz in zaihtela v sigajočem joku. Troje otrok je spolznilo s peči in se trepetaje zrinilo k materi na posteljo.

"Revice uboge — Čebelice moje drobne — Če bi vas ne bilo na svetu — Če bi vsaj vas ne bilo — Oh, koliko lažje bi se utrjala od tod!"

"Ne jokajte, mati! Nikar! Tako hudo mi je, mati —" je zastokala Janica, najstarejša. Barica, srednja, je vrisčala v raztrgano suknjico. Najmlajša — Rozika — je tiho čepela ob vznožju materinega ležišča in z zaspanimi očmi pogledovala zdaj mater, zdaj sestričice.

Jakopina je z rokami v hlačnih žepih obstal v temi kuhinji kraj ognjišča in se brez besede zabulil v pokajoča pole na.

"Vsi vrage so te krstili, zarres!" se je obregnil nanj stari Štubljak, sedeč na nizkem stolčku. "Spet ne miruješ. Spet koplješ! Božični večer — sveti večer — ti pa kakor zverina, iz hoste prignana! Kaj za tebe ni Boga? Je res samo pekel v tebi? Ej, sin moj! Tako ne pojde naprej! Meni je vsega že zdavnaj čez glavo!"

"Meni tudi, strela nebeška, sem stokrat in tisočkrat dejal. Ali konca, pravega konca ne vidim nikjer!"

"Toliko trpi sirota! Samo z nitjo je še privezana na življenje, ti pa nenehoma dresaš v ta kupček nesrečnih kosti in kože kakor malopriden paglavci v osinjak. Čuvaj se, Jakopina, ti velim! Trdo te bo potipalo od nekod, da se boš kar čudil in debele oči delal!"

"Molčite vendar in ne vežite otrobov! Kaj vi veste! Moji škornji vas na vaših nogah niso ozulili! Kaj bi se kisali in emihali na tujem britofu!"

"Torej tako? Tako govoriš sin, z očetom? Sram te bodi! — Star sem res, ali slep se zmiraj nisem!"

Stari je posegel v ogenj po žerjavico, vložil jo v pipo, zapihal in postrani skilil na sina. "Kaj premišljuješ, Jakopina?" je vprašal čez čas.

Mladi je molčal. Rdeči odsev plamenčkov z ognjišča mu je plesal po obrazu.

"Jakopina! Sin!"

Starec je vstal in z žaljavo roko posegel sinu na ramo.

"Že devet let in več si tak. Skoraj od same poroke z njo! Ves si se izpremenil. Prej — včasih — si bil drugačen. — Pa samo molčiš, če ne preklinjaš. Pretepaj si jo!"

"Ubili bi jo moral!"

"Sin!"

"Kaj sin! Že dolgo nisem več vaš sin! Takle, kakršen sem!"

"Ne gredi!" Štubljak je počasi sedel nazaj na stolček.

"Vidiš, Jakopina, tolikrat sem vaju prosil molče in z besedo, da bi mi rekla, kaj je to prišlo med vaju od samega začetka, no ti in ona sta oba zobe stiskala in sta mi ob taki priložnosti bežala izpred oči. Sin, daj! Oče sem tvoj, govori, kaj je!"

"Lažje bi bilo vam na zemlji in njej v zemlji, če bom še naprej mutast ostal!"

"Bedak! Moram ti reči tako! Menda se me ne bojiš?"

"Vas, oče? Preveč čas imam rad —"

"Govori, sin!"

"Kaj! Sami bodite krivi — Vlačuga je! Vlačuga! Vlačuga je bila pred devetimi leti! Vlačuga sem vzel za ženo. — Prva —"

"Janica — ni moj otrok — Tako! Zdaj veste! Sebi se zahvalite za to kar ste dobili. Moje roke so čiste!"

"Kaj? Kaj? Lažeš! Lažeš, sin!" Stari je skočil s stolca in vzdignil pesti. "Udarim te za to!"

"Lažem? Jaz? Ni moja naveda lagati, oče!"

V starečevih očeh se je bliskalo. Švigal je s pogledi okrog sebe in iskal pripravnega orodja, da z njim treščil sina po glavi. Potem mu je s pestjo posegel pod nos.

"Ti! — Ti! — Obrekovalci! — Tat žene časti — Ti!"

Sin je z mirno kretnjo odrinil očetovo roko in rekel, kakor bi udaril s kladivom po nakuvalu:

"Noben tat! Noben obrekovalci! Rekli sem!"

Starec se je zamajal v kolenih kakor izpodsekano drevo. Črna megla mu je zavihrala pred zenicami in tipaje si je poiskal stolček.

"Sin — Jakopina —"

"Rekel sem oče. Rekel tako, kakor je meni rekel pred devetimi leti na cerkvenem pragu, ko sem jo vodil izpred oltarja, pokojni Lenček. 'Dobro kupi jo si zbarantal, Jakopina,' mi je dejal. 'Do prvega otroka ti ni daleč. Izgleda, da se vama je mudilo!' — Nikoli pred poroko se je nisem dotaknil, oče. — Nikoli! — Prisegam! — In če ne bi znal računati na papirju in bi koledar in pratika bila za me španska vas, bi umel

izrajtati na prste! V ostalem mi je sama pomagala zložiti račun, ko sem ji ga prvikrat s polenom pisal na pleča. — Lepo balo je nevesta Kata pripeljala pod poštno Štubljakovo streho, kaj ne, oče?"

"Jakopina — Jakopina — Sin! — Bog ti pomagaj!"

"Dobrišen čas je, odkar je Bog pozabil na me! Dobrišen čas! Ali bi bilo dobro, oče, zelo dobro za nas vse, če bi se spet enkrat spomnil na nas —"

"Oče!"

"Kaj je, Katka?"

"Kaj to zveni —"

"K polnočnici v tretje, snaha! Sveti večer je nocoj. — Kaj si pozabila?"

"Oh! Da! Božični večer! — Oče — odprite okno. — Ali sneži zunaj?"

"Sneži Katka. — Odbrem, če ti ne bo hladno —"

"Ne bo, oče. — Tako rada bi slišala božične zvonove. — Otroci spe!"

"Mali dve spita. Janica je z Jakopinom odšla v cerkev."

Stari Štubljak je odprl pol okna in se nagnil venkaj v noč. V kratkem prepihu mu je veter prhnil roj snežink v obraz in jih nekaj zanesel v gorko izbo.

"Sneži, Katka. — Odbrem, če ti ne bo hladno —"

"Ne bo, oče. — Tako rada bi slišala božične zvonove. — Otroci spe!"

"Mali dve spita. Janica je z Jakopinom odšla v cerkev."

Stari Štubljak je odprl pol okna in se nagnil venkaj v noč. V kratkem prepihu mu je veter prhnil roj snežink v obraz in jih nekaj zanesel v gorko izbo.

"Sneži, Katka. — Odbrem, če ti ne bo hladno —"

"Ne bo, oče. — Tako rada bi slišala božične zvonove. — Otroci spe!"

"Mali dve spita. Janica je z Jakopinom odšla v cerkev."

Stari Štubljak je odprl pol okna in se nagnil venkaj v noč. V kratkem prepihu mu je veter prhnil roj snežink v obraz in jih nekaj zanesel v gorko izbo.

"Sneži, Katka. — Odbrem, če ti ne bo hladno —"

"Ne bo, oče. — Tako rada bi slišala božične zvonove. — Otroci spe!"

"Mali dve spita. Janica je z Jakopinom odšla v cerkev."

Stari Štubljak je odprl pol okna in se nagnil venkaj v noč. V kratkem prepihu mu je veter prhnil roj snežink v obraz in jih nekaj zanesel v gorko izbo.

"Sneži, Katka. — Odbrem, če ti ne bo hladno —"

"Ne bo, oče. — Tako rada bi slišala božične zvonove. — Otroci spe!"

"Mali dve spita. Janica je z Jakopinom odšla v cerkev."

Stari Štubljak je odprl pol okna in se nagnil venkaj v noč. V kratkem prepihu mu je veter prhnil roj snežink v obraz in jih nekaj zanesel v gorko izbo.

"Sneži, Katka. — Odbrem, če ti ne bo hladno —"

"Ne bo, oče. — Tako rada bi slišala božične zvonove. — Otroci spe!"

"Mali dve spita. Janica je z Jakopinom odšla v cerkev."

Stari Štubljak je odprl pol okna in se nagnil venkaj v noč. V kratkem prepihu mu je veter prhnil roj snežink v obraz in jih nekaj zanesel v gorko izbo.

"Sneži, Katka. — Odbrem, če ti ne bo hladno —"

"Ne bo, oče. — Tako rada bi slišala božične zvonove. — Otroci spe!"

"Mali dve spita. Janica je z Jakopinom odšla v cerkev."

Stari Štubljak je odprl pol okna in se nagnil venkaj v noč. V kratkem prepihu mu je veter prhnil roj snežink v obraz in jih nekaj zanesel v gorko izbo.

"Sneži, Katka. — Odbrem, če ti ne bo hladno —"

"Ne bo, oče. — Tako rada bi slišala božične zvonove. — Otroci spe!"

"Mali dve spita. Janica je z Jakopinom odšla v cerkev."

Stari Štubljak je odprl pol okna in se nagnil venkaj v noč. V kratkem prepihu mu je veter prhnil roj snežink v obraz in jih nekaj zanesel v gorko izbo.

"Sneži, Katka. — Odbrem, če ti ne bo hladno —"

"Ne bo, oče. — Tako rada bi slišala božične zvonove. — Otroci spe!"

"Mali dve spita. Janica je z Jakopinom odšla v cerkev."

Stari Štubljak je odprl pol okna in se nagnil venkaj v noč. V kratkem prepihu mu je veter prhnil roj snežink v obraz in jih nekaj zanesel v gorko izbo.

"Sneži, Katka. — Odbrem, če ti ne bo hladno —"

"Ne bo, oče. — Tako rada bi slišala božične zvonove. — Otroci spe!"

"Mali dve spita. Janica je z Jakopinom odšla v cerkev."

SODOBNA RUSIJA V ARMADI

V vseh predelih Rusije, zlasti v industrijskih središčih se stalno gradi. Letos se je samo za težko industrijo investiralo 8 in pol milijonov rubljev, saj je Rusija samo letos zgradila 694 novih tovarniških objektov. En del investiranega kapitala se uporablja za dograditev podjetij, ki so se pričela že v prvi petletki. Tako se dovršujejo in razširjajo metalurgične ustanove v Manigotogorsku in Kuznjevu, uralski in kramatorski zavod za izdelovanje težkih strojev, stalingrajska in harkovska tovarna traktorjev, berezovskova kemična ustanova, niz velikih električnih central itd.

Letos je bila zgrajena uralska tovarna železniških vagonov, ki more v 1 letu izdelati 54 tisoč vagonov. Prav tako se dokončujejo 4 tovarne za izdelovanje lokomotiv, in to predvsem v Krasnojarsku in v Stalinginsku. V zadnjem četrtletju tega leta se je pričela graditi tovarna motorjev v Ufi, ki jih bo izdelala letno 30.000, prav tako bo zgrajena tudi tovarna za mostne konstrukcije. Razširjajo se tovarne za avtomobile v Moskvi in Gorkinu, tovarna traktorjev v Čeljabinsku, žuganska tovarna lokomotiv in mnoga druga industrijska podjetja.

V premogovni industriji se je letos izkopalo 23,3 milijonov ton premoga, v industriji nafte se je otvorilo 1292 novih vrelcev, od katerih jih nad 400 obratuje že več kot pol leta. V najkrajšem času bo začela obratovati Gorská rafinerija nafte, ki bo dala letno 500.000 ton nafte. Velika dela se bodo izvršila tudi v črni metalurgiji. Letošnji načrti predvideva otvoritev 6 visokih peči s kapaciteto od 1,8 milijona ton litine, 34 martinskih peči, veliko število električnih peči, tovarn za cevi in drugih velikih agregatov. Od začetka leta delujeta že dve ogromni visoki peči, vsaka s po 930 kub. metrov itd. Znatno se širjira tudi industrija železa, gradbeno, kemična in druge vrste težke sovjetske industrije.

VIZITKE IZ SVILE

V Parizu bodo v bližnjih dneh otvorili razstavo japonskih slik na svili. Razstava bo obsegala dela največjih japonskih mojstrov v tem področju. Pravijo, da so te slike na svili srečen prehod med japonsko umetnostjo in umetnostjo modernih surrealistov. Razstavili pa ne bodo samo svilenih slik, temveč tudi druge umetnine v tem materialu.

Razstavniki bodo menili, da bo občinstvo zelo zadovoljno n. pr. z vizitnicami na svili z bralnimi znaki iz svile in podobnimi izražestnimi deli. Posebna atrakcija obeta postati ljubavno pismo na svili. Verjetno je, da bo dala ta razstava tudi modni dosti pobude in da se bo dalo kma'n tudi v Evropi uveljaviti podobne vizitke, pisma, in bralni znaki. Prireditelji so celo vabila za razstavo dali izdelati na svili.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA / 17. STOLETJE
Spisal: ALESSANDRO MANZONI

111

Sveti Marko je močan doma; tu pa bi bilo treba mnogo več. Potrpi. Ali ti ni dobro tu? Vidim, kaj hočeš reči; toda če je tam gori namenjeno, da se stvar posreči, bodi prepričan, da se bo brez norosti še bolj posreči. Kakšen svetnik ti bo že pomagal. Le meni verjemi, da ta poklic ni zate. Ali se ti zdi primerno, da pušiš motanje svile in greš ubijati? Kaj pa hočeš s take vrste ljudmi? Za to je treba nalašč ustvarjenih ljudi."

Druge kratki je Renzo sklepal, da pojde skrivoma, preoblečen, z izmišljenim imenom. Ali tudi od tega ga je znal Bortolo vsakikrat odvreniti z razlogi, ki jih je le prelahko uganiti.

Ko pa je nato izbruhnila kuga na Milanskem in, kakor smo že povedali, prav na bergamaški meji, ni trajalo dolgo, da je tudi prestopila mejo.

Tudi Renzo je zbolel na kugi, zdravil se je sam, to se pravi, da ni ničesar ukrenil; bil je že čisto na koncu, toda njegova krepka narava je premagala zlo in v malo dneh je bil izven nevarnosti. Kakor se mu je vračalo življenje, so bujno takor še nikdar vstajali v njegovi duši spomini, želje, nade in načrti za življenje; to se pravi, da je mislil na Lucijo kakor se nikdar. Kako je pač z njo v tem času, ko je življenje nekakšno izjema? Tako majhna je razdalja, a o njej ne more izvedeti ničesar! In v taki negotovosti mora ostati še Bog ve doklej!

Pa če bi ta pozneje tudi izginila, če bi tudi prenehala sleherna nevarnost in bo doznal, da Lucija še živi, bi vendar bila še vedno ona druga skrivnost, ona zmešnjava radi zaobljube. — Pojdem tja, pojdem in se prepričam o vsem hkratu, — je dejal sam pri sebi, še preden je mogel trdno stati na nogah. — Če je le živa! Jaz jo že najdem. Slišati hočem že vendar prav od nje same, kakšna obljuba je to; dopovem ji, da ne more obveljati, ter jo odvedem s seboj, njo in ono ubogo Nžo, če je še živa! Ta mi je bila zmerom dobra in prepričan sem, da mi je še.

Zapor? Eh, tisti, ki so še živi, imajo zdaj drugačne skrbi po glavi. Tudi tod se prosto izprehajajo nekateri, ki imajo marsikaj na grbi... Ali naj se varno kretajo samo lopovi? V Mila-

nu pa, vsi pravijo, je še večja zmeda. Če pustite mi uide tako lepa prilika, — (Kuga! Glasi no, kako rabimo včasih besede po tistem ljubem nagonu, da vse primerjamo s seboj, podrejujemo le samim sebi!) — se mi taka ponudi več! —

Upati je treba, dragi moj Renzo.

Jedva se je mogel vleči, je poiskal Bortolo, ki se je dotlej znal ogibati kuge in je bil za previden. Ni vstopil v njegovo hišo, temveč poklical ga je s ceste, naj stopi k oknu.

"Ah, ah!" je dejal Bortolo. "Ti si ji srečno ušel. Blagor tebi."

Noge me še prav ne nosijo, kakor vidiš, ali kar se nevarnosti tiče, sem jo že prestal."

"Ej, rad bi jaz stal na tvojih nogah. Če je človek rekel druge kratki: 'Počutim se dobro,' je s tem vse povedal; danes pa to malo zaleže. Kdor lahko reče: 'Počutim se bolje,' ta še le pove nekaj lepega!"

Renzo je izrazil bratranec svoja dobra volja ter mu sporočil svoj sklep.

"Pojdi to pot in nebo te blagoslovi!" je odvrnil oni. "Skušaj se izogniti pravici, kakor se bom jaz skušal izogniti boleznim, in če bo božja volja, da se nama obema dobro izteče, se bova še videla."

"Oj, povrnem se gotovo. Če bi le mogel narediti, da se ne bi vrnil sam! Dovolj, jaz upam."

"Le v družbi se vrni, kajti če bo Bog hotel, bo za vse dovolj dela in živeli bomo lepo skupaj. Samo če me še najdeš in poneha ta vražja bolezen."

"Snideva se; še se snideva; morava sniti!"

"Znova pravim: Bog je hotel!"

(Dalje prihodnjic.)

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI!!

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebine: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Nač.
Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebine: Jezero smrti; Moj romani ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Šamarhi; Med Jezidi
Cena1.50

PO DIVNJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebine: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema
Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebine: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju
Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebine: Iseljenci; Yuma Setar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;
Cena3.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

ZOPETNA OTVORITEV BAKRENEGA RUDNIKA

ker se je cena bakru znatno povišala, je bila zopet otvorjena Consolidated Copper Mine v Miami, Ariz. Ta dogodek so proslavili z veliko parad o po mestu.

GREHI OČETOV

Roman v dveh zvezkih

Za Glas Naroda priredil I. H.

111

Toda, kolikor sem ga poznal, tega molka nisem smel razumeti, kot bi bil vse pozabil. V njegovem srenu je morala biti globoka rana, ki jo j v svoji občutljivi sramežljivosti hotel prikriti celo meni.

Na njegovo vprašanje, kako se godi ubogemu prijatelju Kolerju, sem mu mogel samo odgovoriti, da sem njegova vrata vedno našel zaprta.

V svojem pismu mu nisem niti z eno besedo omenil Marte, kateri je poslal sto iskrenih pozdravov. O njenem odhodu ni ničesar vedel in tudi ni vedel, kaj je viselo na tem potu.

Pretekli so dnevi, ne da bi se Rihard zopet oglašil. Njegovo ime sem bral v vsakem časopisu, njegova igra je na od gledališča do gledališča in povsod mu je ostal uspeh zvest, kakoršnega si je pridobil v Monakovem pri drugi predstavi.

Poleg prijateljevega imena pa sem tudi našel Friesshardtovo ime. Pot, katero je v nekaj mesecih napravila njegova knjiga, je bila triumfalna. Kritika je slavila njegove pesmi, njega pa razglasila za največjega pesnika. Za oceno njegove knjige pa so bila žalostna poročila o njegovem trnja polnem življenju, o njegovi zli usodi, o njegovem sedanjem bivanju in njegovem brezupnem stanju.

"Po cele dneve," sem bral v nekem poročilu, "sedi sključen v naslonjaču z zmedeno žarečimi očmi, prava podoba ne-pisne žalosti."

Tako sem bil z vsemi, s katerimi sem bil vdeležen pri veselju in trpljenju, v stalnem stiku. Samo eno upanje, ki sem ga gojil v svojem koprnečem srenu, je ostalo neizpolnjeno. Teden za tednom sem pričakoval, sem upal, da prejmem od Marte kako vrstico. Teden za tednom mi je potekel v praznem čakanju. In nekega večera v Curihu — bilo je že v decembru — sem bral v nekem monakovskem listu obvestilo o smrti njene matere. Umrla je v Sorrentu.

Tri dni zatem sem prejel dolgo pričakovano pismo od Marte. S tresočimi rokami ga odpre.

"Včeraj sem pokopala svojo mater. Ž njo je moje življenje izgubilo zadnji pomen. Zato tudi mene prištevaj k mrtvim! Tebi želim vse najboljše. — Marta."

Pikra bolest prešine moje sree. In zopet berem in zopet. Tudi mene prištevaj k mrtvim!

Kako naj razumem te strašne besede? Kaj so mi hotele povedati?

18.

Božični dnevi so se bližali in polotilo se me je domotožje. Ko premišlujem o svojem potovanju, se je zbudila v meni želja. Hotel sem videti Friesshardta. To je bil samo ovinek enega dne.

Ob mračnem jutru dospem na postajo, od koder sem se v štirih urah s sankami pripeljal do svojega cilja. Bila je krasna slika: počasno ptebujanje dneva nad zimskimi hribi. Čist in jaseen je bil zrak, nebo se je razpenjalo v blede modrine brez oblakov in nad srebrno belim snegom, ki je pokrival višine in globine, je sijalo solnce. Sanke so drčale po cesti, poleg katere je žuborel gorski potok med ledom. Veselo so žvenketali zvonci, iz konjskih nosnic je puhtela v meglo izpremenjena sapa.

Proti poldnevu dospem do vasi in grem po vijugasti poti proti gradu. Skozi gole lipe in jelše, med katerimi je bila pomšana kaka črno-zelena, močno zasnežena jelka, so gledali vitki stolpiči in rumeno zidovje gradu, ki je postal zavetišče za temne duše.

Stojim pred starimi vratmi in potrkam z rujavim kladi-vom. Siv starec mi odpre in me pelje k zdravniku, čegar lastnina je bil zavod. Stopim v majhno dobro zakurjeno sobo, čije edin okrasek so bile velike omare s knjigami. Pri mojem vstopu vstane od pisalne mize mož v srednjih letih. Povem mu svoje ime in ga vprašam, ako bi mogel videti pesnika Henrika Friesshardta.

Bil je nenavaden pogled, ki me je zadel iz zdravnikovih oči.

— Ako vam zadostuje, da ga samo vidite, sem vam rad na uslugo. Da bi pa z njim govorili, ste prišli en dan pre-pozno. Včeraj zjutraj, ko je prišlo solnce, je podlegel svoji bolezni.

Pretrse me globoko v srce.

— Ali ste bili njegov prijatelj? — me vpraša zdravnik s prijaznim glasom in stopi bliže k meni. — Tedaj naj vam žalostna vest, ki sem vam jo moral sporočiti, ne gre preveč do srca. Imenovati moramo celo dobroto, da njegovo trpljenje ni trajalo dalj. Ta mirna, lahka smrt je bila edina sreča, ki jo je še imel pričakovati od življenja. Pojdiva, vas popeljem k njemu. Toda prosim, samo še trenutek.

Pozvoni in oni sivi starec pride. Zdravnik ga šepetaje nekaj vpraša, česar pa nisem mogel razumeti. Slišal pa sem starčev odgovor:

— Kakor morete kaj takega vprašati, gospod doktor! Kje bo? Gori pri njem!

Zdravnik se nekaj sekund obotavlja, nato pa gre s starcem iz sobe in bil sem sam.

Nekaj časa poteče in zdelo se mi je, da je cela večnost. Oddahnem se, ko zaslišim zdravnikove korake.

— Pojdiva!

Molče me pelje po dolgem hodniku z mnogimi vratmi. Vsaka vrata so imela črno številko na beli plošči. Nato greva po širokih, kamnitih stopnicah in vedno med vratmi, dokler se slednjič ne vstaviva.

S potrjim sram stopim v veliko, starinsko dvorano, ki je skozi visoka okna s pisanimi šipami dobivala medlo svetlobo. Vitki stolji v gotskem slogu stoje vseokrog, po stenah pa so viseli v zaprašenih, zlatih okvirjih slike prednikov in bitk. Barve na njih so že tako otemnele, da jih je bilo le še težko razločiti.

(Dalje prihodnjič.)

V HUDIČEVEM VOZU

Znani poročevalci United Press Webb Miller iz glavnega stana italijanske severne armade na dolgo in široko popisuje, kako se je v tej vojski izkazala italijanska tehnika. Hvali zdravstveno skrb v italijanski vojski, preskrbo z vodo, graditev cest itd. Vendar se končno vprašuje, kaj vse to poma-ga, ko bodo Italijani morali novih 150 km naprej, od Ma-kale proti jugu, kamor bo do-voz vedno težji. Na koncu pa silno hvali italijanske tanke in letala. Takole pravi:

Moderno orožje je imelo do-slej malo prilike izkazati se. Potrjena je pač važnost letal za poizvedovanje ter bombardir-anje. O težkih in lahkih stroj-nih puškah najnovejšega tipa je mogoče le malo novega po-vedati. Da je mali tank posebno koristen, o tem je bilo že več-krat govorjeno. Pač pa je tre-ba močno pohvaliti doslej ne-znano vrsto tankov, lahki, ozko-tirni voz na 4 kolesih, katerega imenujejo "motorizirana mu-la". Ta na strmih stezah dela prave čudeže, ker je lahko vo-zil po potih, po katerih ni mo-gel voziti noben voz, razen malih tankov.

Tako ameriški poročevalci iz italijanskega glavnega stana pod nadzorom italijanske vojske cenzuro. Zato ne bo odveč, če pogledamo tudi drugo stran te medalje, kaj namreč pravi o vozniki v takem tanku vojak, ki se je sam v njem vo-zil. Njegovo poročilo pa se ta-kole glasi:

Motor! Ta le smrdeči in tri-krat prekleti motor, ki nam po-ganja v zaprti voz še večje vro-čino in nas hoče zadušiti. V takem oklopnem vozu se o-mehča vsakdo, ki se mora v njem voziti po kolonijah. Ži-veci se hočejo človeku potrgati, pljuča obupno dihaajo, da bi do-bila kaj svežega zraka. Svoj nos pritiskaš k ozkemu razpor-ku, da bi videl katerega izmed tistih strelev, ki so nas pogna-li v tale kotel. Preklinjaš po-veljnika v poveljniškem vozu, ki ga obdajajo naše "sove" da bi se mu nič ne zgodilo.

Kje neki tiči sovražnik? Le-vo kolo zadene ob velik kamen. Vrže nas v kot, odkoder še z večjo silo zdrčimo v nasprotno steno, da nam kosti pokajo. Za kako sekundo se obrazi zjasne: tamle gori na skali stoji mož in

miga s svojim burnusom! Čuti se varnega v taki daljavi. V oklopnem vozu pa kolnemo in renčimo. Oba streleča hočeta streljati, pa ne gre. Končno oni od strojnice prehitijo topničarja in strojnica prične drdrati. En pas patronov je že postrelil, dru-gega vtika v strojnico. V kotu ropoče kakor v pekl. Po-gledam skozi razporek: mož še vedno stoji in maha, čeprav se okoli njega vse kadi. Premet-jujoči se voz že skrbi, da ne mo-reš dobro streljati.

Strojnica obstane. V odmo-ru slišimo, da so tudi druge "sove" začele divje streljati v moža. Ta pa še nekaj časa sto-ji, nato pa izgine za skalo. Ali je skupil? Vsi dvomimo. Kdor je zadet, ne skače tako lahko. "Strahopetec!" godrnja-ta streleca. Potem pa se vsi spo-gledamo, ker smo se zavedli, da nas je mož pošteno potegnil. Tale črni afriški vojak nas je samo zapeljal, da smo začeli streljati in s tem sami napolnili voz s strupenimi plini, ki na de-belo vro iz strojnice.

Lajamo, jokamo, tako nas du-ši kašelj. Ven iz voza! Na zrak! Vratice v stolpiču se od-pro. Prva glava pokuka iz vo-za in že se osujejo krogle na naš kotel. Spredej je nekdo omah-nil in potegnejo ga nazaj v voz. Naenkrat začne voz besno ska-kati. Mož ob krmilu je omed-lel. Vrže ga s sedeža, da mu sedaj zeva rana v glavi. Jaz pograbim krmilo in zopet ukro-tim ta hudičevi voz.

Nekaj desetih dobrih strelev spretno razpostavljenih, vedno znova lahko plaši moštvo tan-ka, v katerem se uničujejo naj-boljši vojaki.

Po dnevu se pri živem telesu pečemo v neznosni afriški vro-čini: po noči pa nas mraz, ka-terega v jeklenem vozu tri-krat bolj občutimo, tako stresa, da nam zobje šklepečejo. Sedaj pa zdrkni še v kako jamo, da boš moral dolge ure izkopavati kolesa 5 ton težkega oklopnega avtomobila, ki so se zagrebla v pesek ali glino.

Da, da! Tle hudičevi vozo-vi bolj nevarni kakor pa so v resnici, ko pri evropskih ma-nevrih drdajo po dobrih ces-tah.

Tako pa sodi o tankih tisti, ki se mora v njih voziti.

POLNOČNICA

Nadaljevanje s 3. strani.

sem. — Grešnica — oče — od-pustite mi! — Oba mi odpusti-ta —

"Katica! Hčerka moja! Vsi smo ljudje — Bog je usmiljen! — Naj ti tudi On odpusti ka-kor ti jaz odpustam —"

"Jakopina —"

"Jakopina je dober. — Tudi on ti bo odpustil in pozabil vse —"

"Kaj to zveni, oče?"

"K povzdigovanju, Katica."

"Otrok — Janica — naj ni-koli ne izve — oče —"

"Ne bo! Ne bo! Obljubljam ti, Katica. — Ali nikar tako, snahica. — Ozdravila boš. — Vstala. — Vse bo spet dobro! Dobro in lepo, kakor da se ni-koli ni nič zgodilo. — Z Jako-pinom se najprej jaz pogovori-m. — Skupaj se pogovorimo vsi trije. — Nič se ne boj, Ka-tica, hčerka moja —"

"Oče — molila bi rada. — Z vami skupaj. — Pomagajte mi. — Sedaj je povzdigovanje pri polnočnici — kaj ne —?"

"— Vsi vi, ki ste morda razžalili in preganjali svojega bližnjega, prosite ga odpusca-nja! In vsi vi, ki ste morda bi-li razžaljeni in ponižani, od-pustite svojim žalivcem, kakor je svojim odpustil On, ki se je rodil nocojnjšo sveto noč božjo. Glas in blagoslov miru, ki ga je novorojeno Dete prineslo z neba na svet, odnesite iz hiše božje s seboj na svoje domove. — Bodite, prijatelji moji, vi vsi nocoj pastirski: betlehemiški in angeli božji naj tudi nam, naj tudi naši vasi nocoj zapoi-jo: "Slava na višavah in mir lju-dem na zemlji, ki so dobre volje —"

Svečenik je pokleknil pred oltarjem in se prekrižal.

Jakopina je klečal pred jasli-cami v razsvetljenem stran-skem oltarju. Ob njem je kle-čala in se naslanjala nanj Ja-nica. Deklece je pobožno skle-palo ročice, nepremično zrla v podobo božjega rojstva in še-petalo očenaš za očenašem. Ja-kopina sam s seboj ni bil na jas-nem, kaj se godi z njim. Vsa bolečina in razsrjenost, ki je še pred uro divjala v njem, ga je v cerkvi — tu pred jaslicami — minila, kakor da se je zrušila nekam v brezmeren prepad. Sree, težko in obremenjeno, je bilo lahko, kakor bi se bila na njem odvozljala in zrahljala tesna in ozka zanka, ki ga je morila in dušila. Mehka, ne-verjetno mehka žalost mu je za-livala dušo in ni se mogel ubra-niti besed otroka poleg sebe, ki jih je vedno in vedno po-navljal v svoji molitvi: "In od-pusti nam naše dolge, kakor ti-du mi odpuščamo svojim dolž-nikom."

"Kaj je res kriva?" mu je vprašanje zakopalo in zaoralo po glavi: "Ona — Katica — žena?"

"Je!" si je odgovarjal.

"Toliko kriva?"

"Morda ne toliko. — Morda ne samo ona. — Morda je še nekdo drugi zadolžen z istim grehom —"

"Kdo?"

"On — oni — drugi —"

"Pa ti?"

"Jaz?"

"Da, ti!"

"Kako jaz? Moj Bog!"

"Ali si jo vprašal, ko se ni bilo prepozno, če je čista? Če je brez greha?"

"Nisem! Nisem!"

"Vidiš! Kriv si! Tudi ti si kriv! Ne bi bil zagreznil z njo vred tako globoko, če bi bil, ko je bilo še čas, storil ono, kar je

Za petdeset centov ni mogoče kupiti bogve kakšno darilo. Vaš prijatelj pa bo gotovo vesel, ako mu podariti Sloven-sko - Amerikanski Kole-dar.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

616 WEST 134th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJAVNILA ZA PO-TCVANJE

28. decembra:

Conte di Savoia v Genoa

2. januarja:

Majestic v Cherbourg

3. januarja:

Bremen v Bremen

Manhattan v Havre

4. januarja:

Champlain v Havre

8. januarja:

Aquitania v Cherbourg

10. januarja:

Europa v Bremen

11. januarja:

Ile de France v Havre

Vulcanina v Trst

15. januarja:

Washington v Havre

18. januarja:

Lafayette v Havre

Rex v Genoa

22. januarja:

Majestic v Cherbourg

24. januarja:

Bremen v Bremen

25. januarja:

Champlain v Havre

29. januarja:

Ile de France v Havre

31. januarja:

2. februarja:

Conte di Savoia v Genoa

5. februarja:

Majestic v Cherbourg

8. februarja:

Rex v Genoa

12. februarja:

Washington v Havre

Bremen v Bremen

14. februarja:

Berengaria v Cherbourg

15. februarja:

Champlain v Havre

19. februarja:

Europa v Bremen

19. februarja:

Europa v Bremen

20. februarja:

Majestic v Cherbourg

21. februarja:

Ile de France v Havre

26. februarja:

Manhattan v Havre

Aquitania v Cherbourg

29. februarja:

Conte di Savoia v Genoa

krat razveznila oči in s poje-majojim glasom zaklicala:

"Jakopina — Janica —!"

VAŽNO ZA

NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razpo-slali za Novo leto in ker bi žele-li, da nam prihranite toliko ne-potrebne dela in stroškov, za-to Vas prosimo, da skušate na-ročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali je-pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojim imena so tiskana s čebelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj na-kih rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Lavinski

COLORADO:

Pueblo, Peter Oulig, A. Saffis

Walsenburg, M. J. Bayak

INDIANA:

Indianapolis, Fr. Zupančič

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevčič, J. Lukančič

Olcero, J. Fabian (Chicago, Olcero in Illinois)

Joliet, Mary Bambich, Joseph 77

La Salle, J. Spellich

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Jelo Zelena

KANSAS:

Girard, Agnes Motnik

Kansas City, Frank Zagar

MARYLAND:

Kittsmiller, Fr. Vodopivec

Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stajer

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Gouše

Ely, Jos. J. Peschel

Brethel, Louis Gouše

Gilbert, Louis Vessel

Hibbins, John Povše

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Panian

Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Stralsha

Little Falls, Frank Kasa

OHIO:

Barberton, Frank Trehe

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kne

linger, Jacob Resnik, John Slapnik

Girard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Truv

se Warren, Mrs. F. Bachar

Youngstown, Anton Kikos

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Broughton, Anton Ipavec

Claridge, Anton Jerina

Conemaugh, J. Brezovec

Export, Louis Supančič

Farrel, Jerry Okora

Forest City, Math Kamin